

Vagn Bro: Der har under denne Debat været drøftet Spørgsmaalet om Retsbevidsthedens Styrkelse, og dér maatte jeg maaske gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Minister, der talte om, at der i disse alvorlige Fosterdrabsager var et Enten—Eller for Nævningerne. Jeg maa sige, jeg kan ikke se, at der, saaledes som Ordningen er her i Landet, er et Enten—Eller. Vi har som Repræsentation for Befolkningen givet en ny Straffelov, der er betydelig mildere med Hensyn til Straffen end den tidligere. Saa er Forholdet det — men det samme gør sig for øvrigt gældende under en hvilken som helst Straffelov —, at Nævningerne har kun een Opgave, nemlig at dømme efter Loven og Sagens Bevislighed — ikke mindst det sidste er det afgørende. Og naar Nævningerne har afgivet deres Kendelse, og de deri har føjet de formildende Omstændigheder, og dette ikke medfører en Frifindelse, saa har de en Vej endnu, nemlig at anbefale Benaadning, ifald de mener, det i det givne Tilfælde er urimeligt, at der overhovedet fastsættes Straf, selv om det er en mindre Straf.

Jeg tror, det vil svække Lovgivningen, hvis det bliver saaledes, at Nævningerne i hvert enkelt Tilfælde kan sige: Enten—Eller, hvis vi ikke er sikre paa, at der bliver en Frifindelse, gaar vi imod! Jeg tror, det for hele Nævningeinstitutionen vil blive det afgørende svækkende, om den benytter, som engang en Nævningeformand offentligt sagde, Adgangen til at lade Loven sove for en Dag. Det er Enevældens Princip. Enevælden lod Loven sove for en Dag over for dem, som var i Yndest, medens den blev vendt med al Styrke mod andre. Det er overhovedet forkert i en Retsstat, at Loven sover nogle Dage.

Maa jeg til den ærede Ordfører (Hartvig Frisch) sige, at de Fortolkningsbetragtninger, han fremsatte angaaende den højtærede Formands tidligere Udtalelser, skal jeg ikke komme ind paa, jeg lader Rigsdagstidende tale. Jeg tror nu ikke, det er den rette Fremgangsmaade i Dag, at vende sig saa stærkt mod dette; det bliver jo endelig en Sag, som ogsaa bliver drøftet i det andet Ting, der jo ogsaa har været med ved den afsluttende Forhandling.

Jeg hævder stadig min Anskuelse, at det havde været rimeligere ogsaa med Henblik paa den Forhaabning, den højtærede Minister nærer til Meddomsmandsinstitutionen, om vi her i Folketinget havde faaet Lejlighed til fortsat at drøfte disse Emner, og den Dag, der kunde samles det store, afgørende Flertal for det, da var Vejen ogsaa sikret

her i Rigsdagen, det har Udviklingen vist. Nu faar vi se, hvem der faar Ret, jeg tillader mig nu at have mit Standpunkt, og jeg antager, vi i Løbet af nogle Maaneder bliver klar over det.

Naar det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen taler om, at Retsbelæringen er en ny Anklagetale, saa er det, hvis jeg maa bruge det Udtryk om et Medlem her i Salen, Udtryk for et overordentligt Ukendskab til det, der her er Tale om. Jeg tror, alle maa erkende, at er der noget, som Retsformændene er forsigtige med, er det at udtrykke sig med særlig Skarphed om det enkelte Tilfælde. Gang paa Gang vender de tilbage til det, som ogsaa er rigtigt: men i øvrigt maa jo Nævningerne afgøre det Spørgsmaal, der er Tale om!

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, at Paavirkningen gennem Skole og Universitet medførte, at Folk, som maaske til at begynde med havde efter hans Mening rigtige Synspunkter, nu blev Klassemennesker. Det kan maaske udtrykkes derhen, at Kundskabers Indvirkning paa oprindelige Kommuniste fører dem ind paa andre Veje; og naar det er Tilfældet, gælder det blot om noget mere Kundskab, saa skal det nok gaa herhjemme.

Pürschel: Først en Bemærkning med Hensyn til Overenskomsten i Landstinget. Den højtærede Justitsminister har her i Dag hævdet, at han straks sagde til, at han vilde forbeholde sig at komme med disse Forslag igen. Efter at have set Forhandlingerne efter vil jeg dog sige, at Ministerens Udtalelser i Landstinget paa det Punkt ikke er netop saa klare. Det, Ministeren sagde, var, at Kravet om Domsinstitutionen var saa stærkt, at det vilde komme, at Spørgsmaalet om offentlig Votering i Højesteret vilde rejse sig paa ny; men jeg ser ikke i Ministerens Udtalelser ved Lovforslagets tredie Behandling i Landstinget noget klart og bestemt Udtryk for, at Ministeren straks vilde komme med disse nye Forslag, og efter, hvad der er meddelt mig af Ordførerne for Venstre og Det konservative Folkeparti i Landstinget, vilde det ogsaa være i Strid med de Forudsætninger, hvorunder disse Ordførere sluttede Overenskomsten om denne Lov, og ogsaa i Strid med den Opfattelse, disse Ordførere har af Ministerens Stilling dertil. Men det maa nu afgøres, naar Sagen kommer til Landstinget.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen udtalte, at Nævningerne udtages af Overklassen og Mellemlklassen. Enhver, der ser Listen over Nævningerne, vil være paa det